

SJÖBLOM, ESTER

Lyssna stenar! : dikter

Bonnier

1943

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

+

Vitt.
Siv.
(Br.)
o

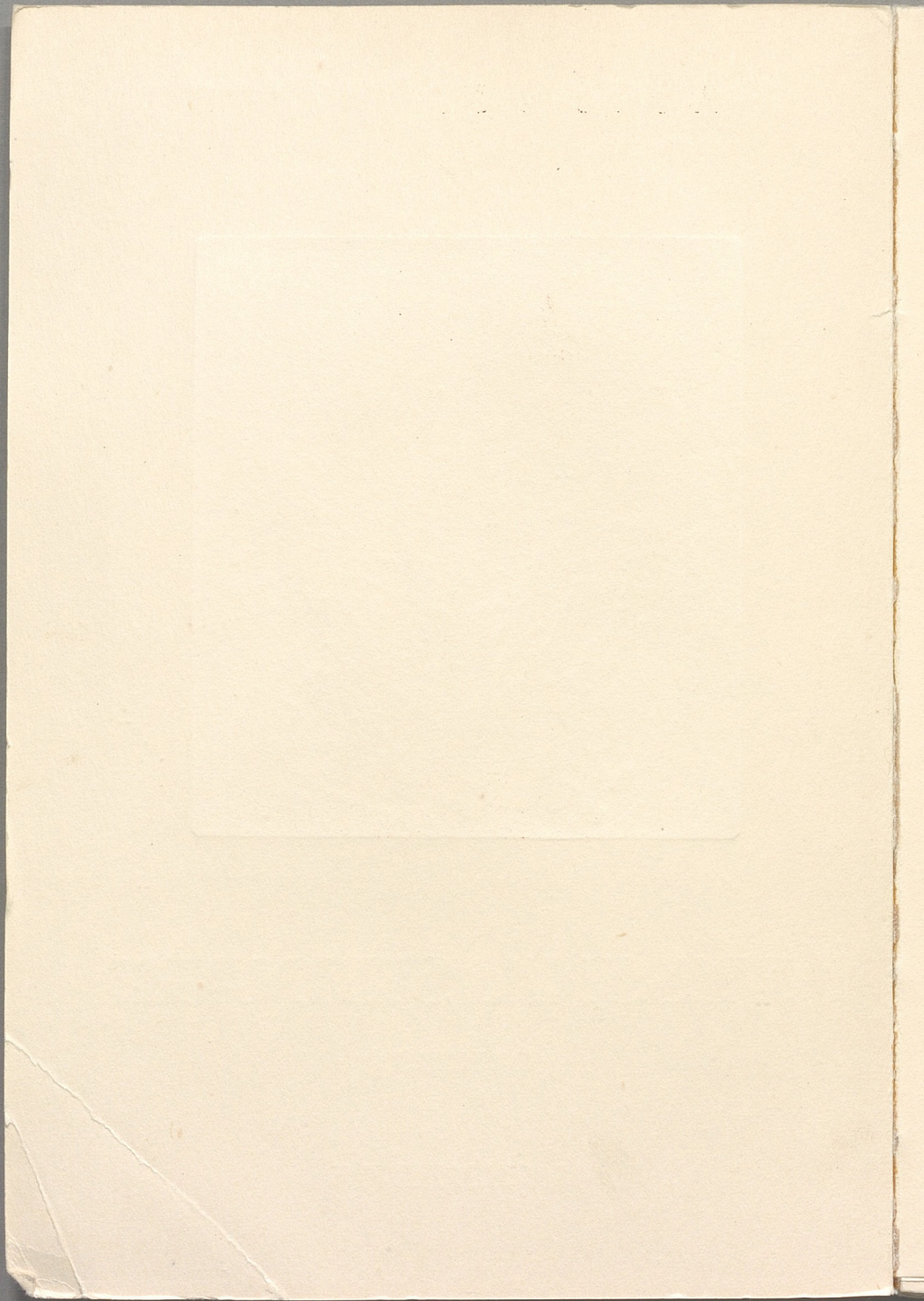
ESTER SJÖBLOM

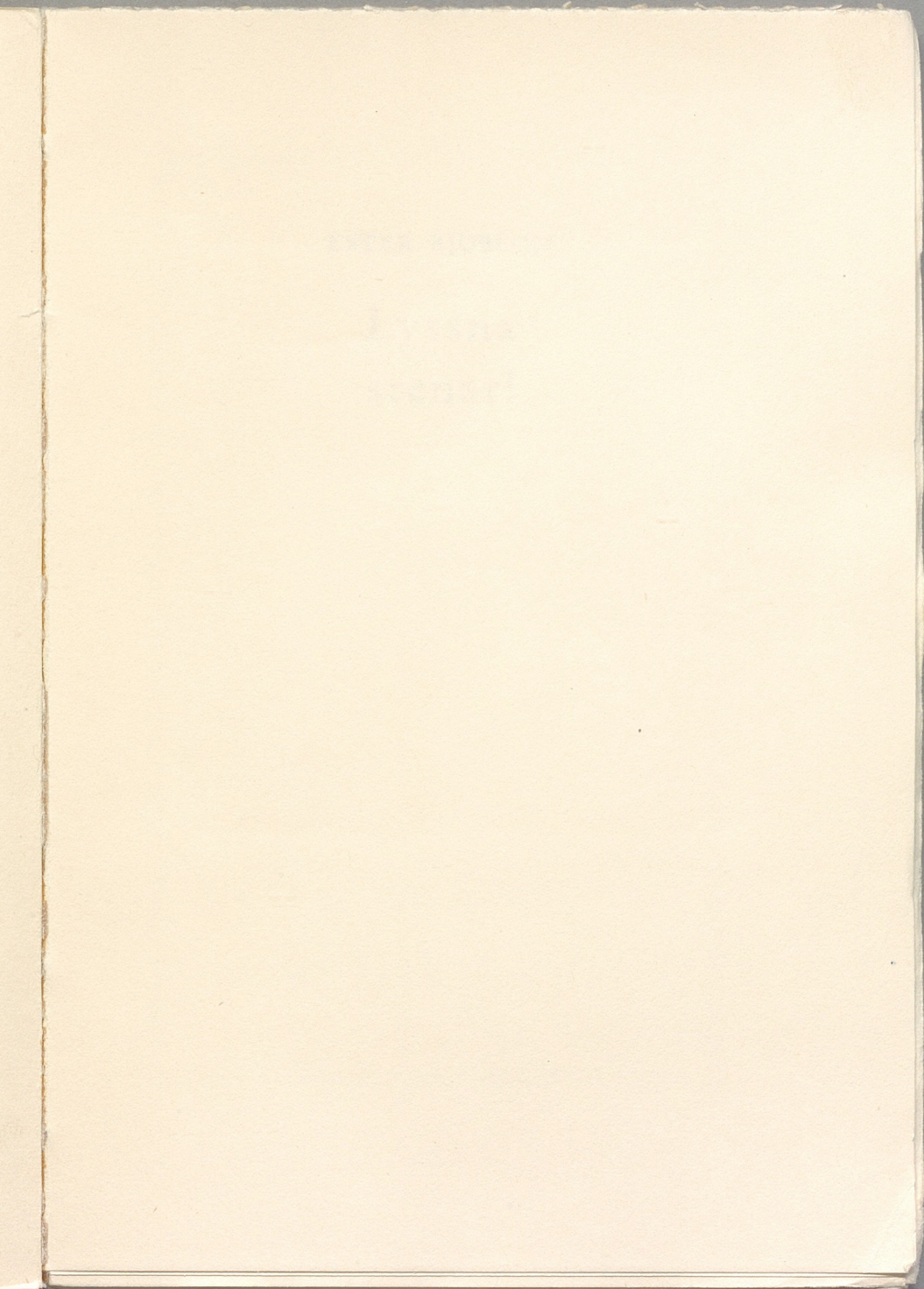

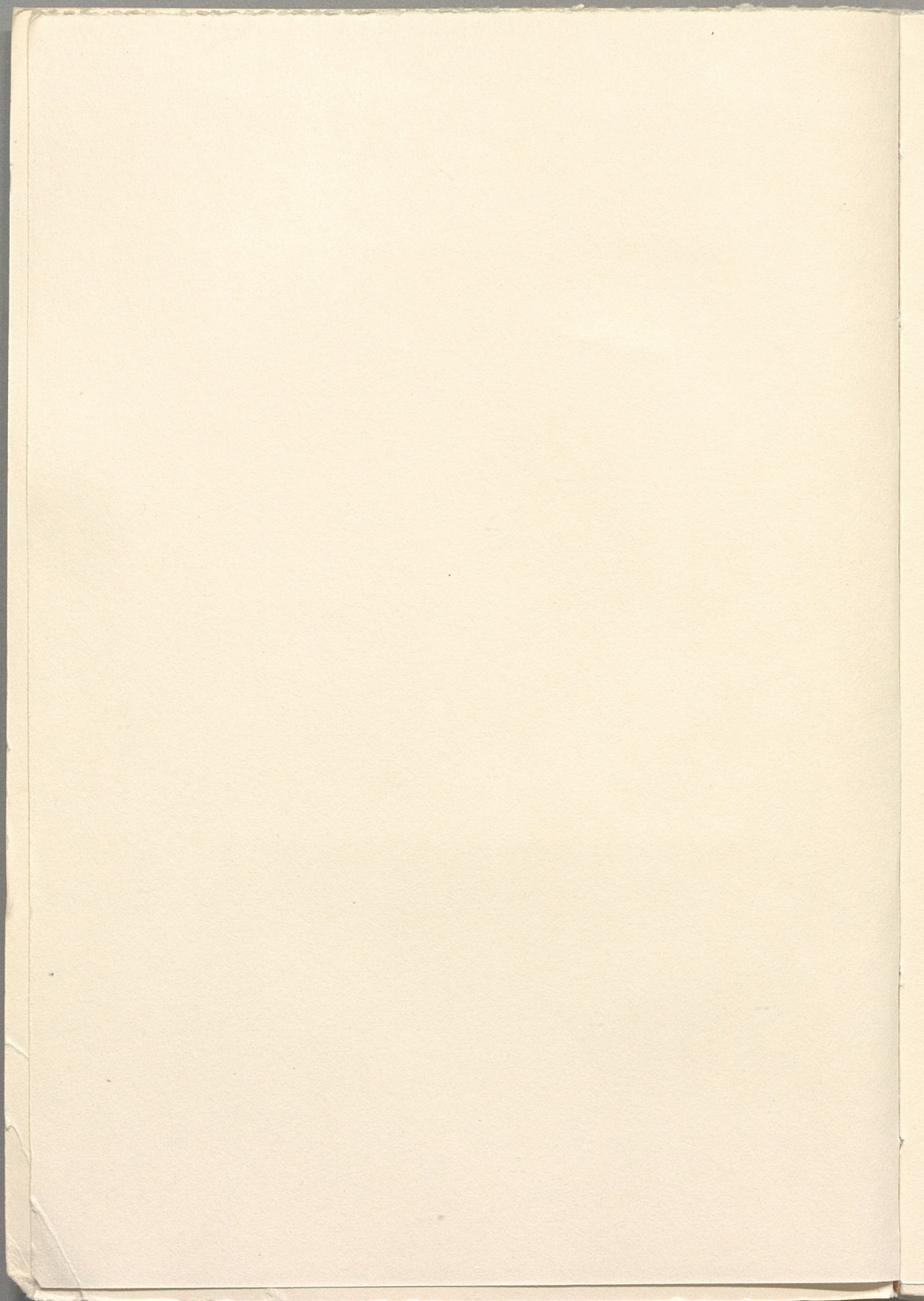
LYSSNA STENAR!

DIKTER

BONNIERS

ESTER SJÖBLOM

Lyssna
stenar!

ESTER BOSTON

Lysna

stena!

ESTER SJÖBLOM

Lyssna
stenar!

Dikter

STOCKHOLM

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

ESTER SHUBLOM

Lysna

stjärn

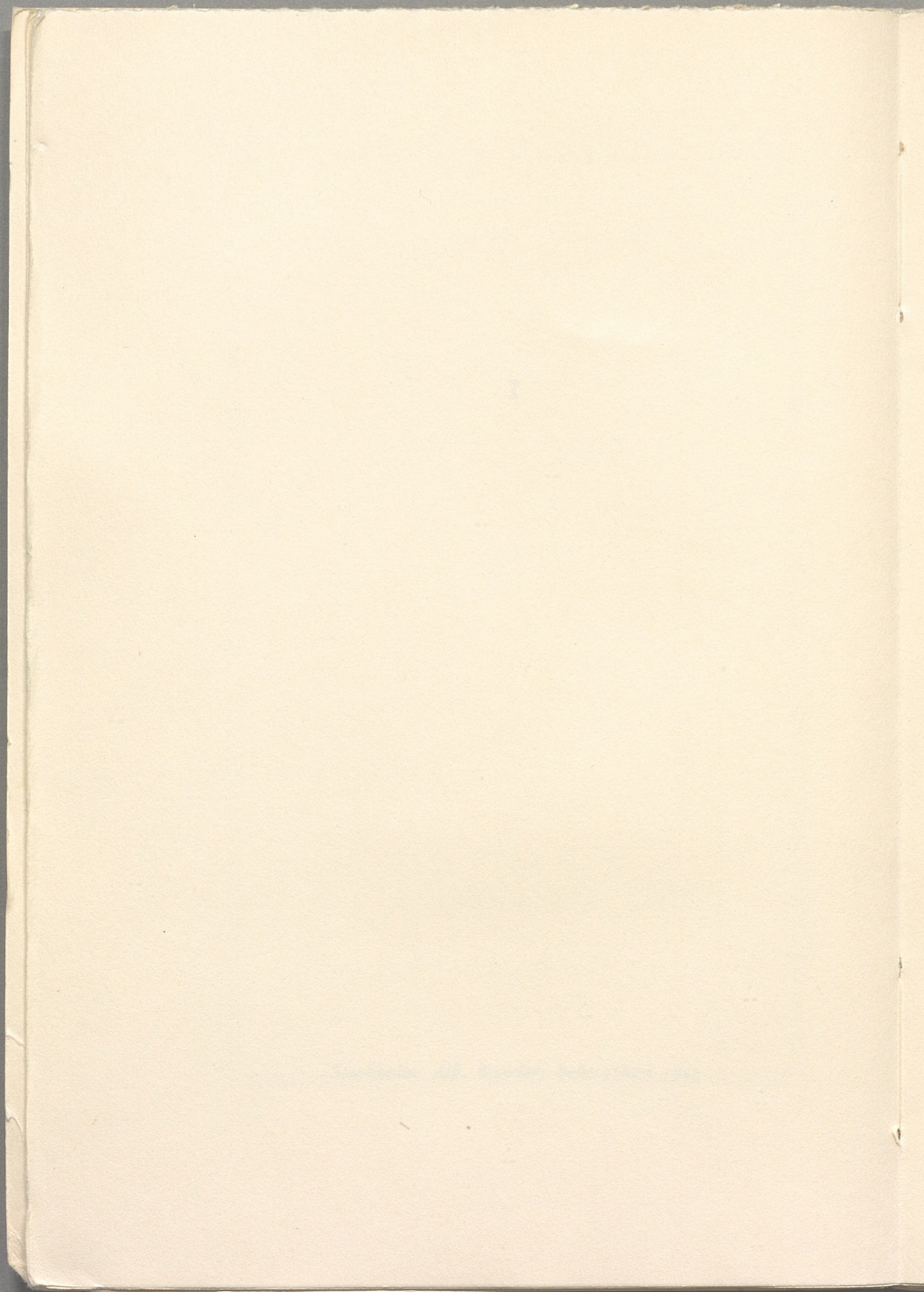
Dikt

STOCKHOLM

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

Stockholm. Alb. Bonniers Boktryckeri 1943

Dag som jag drömde

Dag som jag drömde
länge, länge,
kastar kaskader av sol
mot mitt böjda hår.
Regnet upphör, mörkret skingras,
livet väntar mig
och min i längtan sträckta hand
är trofast öppen.

Hård är min växt
hårdad av köld och hunger
trygg jag lever på jorden:
ett människors barn.
Ett jag vet:
ej klaga, ej svika, ej tröttna.

Smärta som genomlat
min själ gör rik min dag
varmt mitt liv.
Natten är skingrad,
mörkret förvandlat.
Mig väntar det rika livet,
jag som aldrig tröttnat
att mot smärtans och nödens
härar kämpa.

Liv

Från första dagen
var mitt liv
evig hunger
aldrig stillad törst.

Mjuka, ljuva jollerord
min moder lärde mig
föll bort i töcken.
Här gällde stadigt stå
med knutna nävar.

Bland tiggerskor jag stod
sträckte mina händer
mot andras eldar.
Åt fattigdomens
bittra bröd.

Men stumma ting
är goda.
Blad och strå
och mjuka gräs
i lätta cirklar
för min fot
att vila på.

Längtans land

Evige hunger, store fader,
hur gott att vara
ditt barn.
I tomhetens värld
vid smärtans bro
är gott att äga
drömmarögon, sökarögon
i vars heta pupill
silverlinden knoppas till sist
i längtans land.

Natten och stjärnan

Natten är större än stjärnan
men stjärnan lyser ändå,
och eldens förtärande hetta
slår upp ur det isiga blå.
På nattens förtrollade ängar
har kärleken vandrat sig vill
men stjärnan lyser i natten
och elden hör kölden till.

Jag har talat med stjärnan och frågat:
— Säg lyser du dygdens barn?
Och fått till svar av en stjärnmun:
— Jag lyser på nattens flarn,
de trötta förpinade, gömda
som stupa i vilsna år.
Mitt ljus för de alltid glömda
hugsvalar som dagg i sår.

I dag

I dag ryker ångesten ur mitt hus
längtan och vemod brinner i spisen.
I dag skall jag kasta nyckeln
till mitt livs hemlighet i källan.
Tröttheten skall driva mig att vandra länge
sökande en.

Månmelodi

O, vem spelar på mitt hjärta
dessa brännande sånger,
dessa smärtande melodier
som skall plåga mig länge
i tunga nätter?
Denna förgiftade luta
klingar därför att
jag inte skall glömma dig.
Du som inte vill höra mig spela.

Tro

Min längtan har ett lugn som aldrig ångest visste,
jag stängde hjärtats dörr mot livets onda ljud.
Jag var ett barn därinnanför och tårarnas elände
bar ingen skräck till den som mitt i svälten sjöng.

Min längtan blev en livets lägerlåga
i hjärtats strid mot vintrarna och hungern,
blev den som brände alla bleka offertårar
och värmdde, värmdde genom långa natten.

Porträtt

Till Gunnar Ekelöf

Drömögde bror
knäsat i längtans land.
Månen viskar sin hemlighet
till stjärnögda systrar.
Drömda blommor dofta
i ditt våta hår.
Nattens vindar
fjärranfarna sånger
dallrar mjukt
i silversträngarna.

Mona Lisa

Stapplande genom världen
i en vanvettig längtan,
förgiftad av den farligaste
av alla sjukdomar,
betraktar jag ditt ansikte.

Sällsam är din breda panna
speglade livets smärta
och dödens kalla klarhet.
Underliga dina irisringar
fläckade av sol och fallande skuggor.

Död och född och död igen
darrar ännu dina blekröda läppar
av den sista kyssten.
Skälver ännu ditt sköte
som havets vågor skälver
över sandbotten.

Visa

Handen bryter sitt sista bröd
någon sade: "Din vän är död.

Han har rest så långt som hans vingar når
med blom och blad ha vi prytt hans hår.

Nu bor han därborta där skyarna bor
du får komma till honom när du blir stor.

Han skall vänta på dig i tusen år
han skall aldrig glömma din mun, ditt hår."

Himmelen flammar så bittert röd.
Säg, är du levande, säg är du död.

Har du kropp som förtärs, kan ditt hjärta förstå
eller slocknar din längtan ut i det blå.

Är det sant att jag smyckas i silverflor
för att möta dig käraste, när jag blir stor?

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

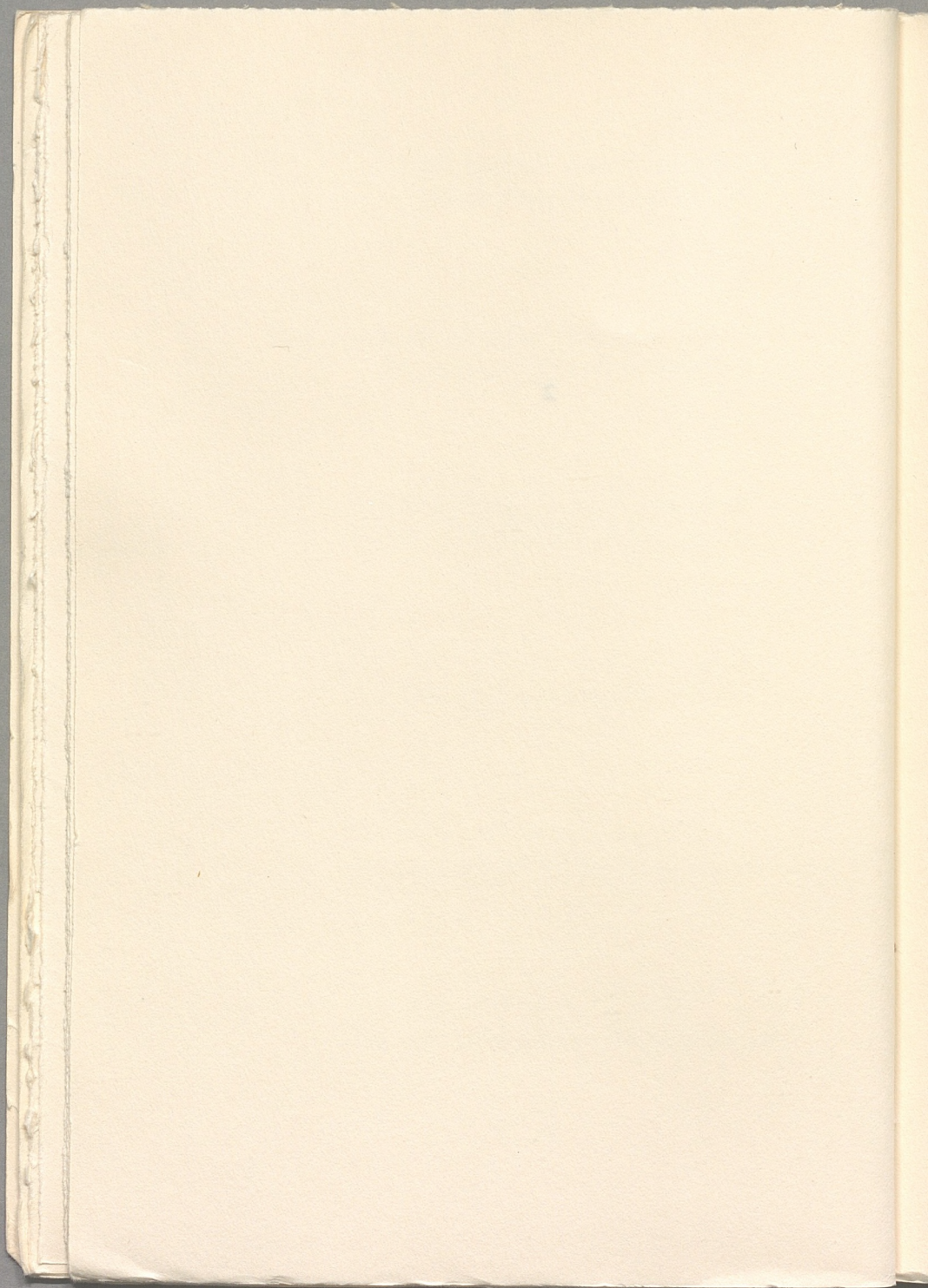
Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Minne

Ack min barndom, ack min barndom
hur du skimrat, hur du lockat,
hur du dansat, hur du doftat.
Hur du slungat mig i djupet,
hur du lyft mig upp i höga himlar.

En fjärl slog till döds mot strandens klippor. —
Det måste vara tusen år och dagar sen
jag speglade min hand, min fot och ögats skimmer
i källans isigt blåa, kalla bädd.
Det måste vara tusen år och dagar sedan
jag flög i gungan under almens löv
och famnades av solskum, ljus och glitter.
O, hemlighet, o, ljuva hemlighet!

Också du

Också du min mor
märkt av arbete, nöd och sjukdom
såg svalan pila genom luften.
Också du drack in
plommonträdens och den unga lönnens
skira skönhet.

Också du kastade ibland
fattigdomens klapprande träskor,
bar krans och fladdrande band
i midsommardansen.

Också dina händer
kantiga och hårda,

smekte förunderligt mjukt
barnets bruna hår.
Också du älskade livet
tills dina ögon, de aldrig skumma,
brast.

Evig kärlek

Jag var barn och liten
i kvinnornas värld,
örfilades av hårda fingrar,
sparkades av träskorna,
jagades som en ful ankunge
över köksgolvet.

Fläsket fräste, vaggorna knarrade,
någon sjöng med förpinad röst
sånger om guld och bränt glas.
Med kinderna strimmiga av gråt
klämdes jag mellan kvinnornas
svällande höfter.

Men ingen ondska nådde
drömmens sköra blommor
under de svullna ögonlocken.
Genom mörkret växte hjärtats
visshet om evig kärlek.

Stadsresan

Efter en natt av hållande regn lättade
mot morgonen molnens dimridåer.
Männen kom duvna ut ur sina hus
gäspade och grep sig an med dagens arbete.

Trädgårdsmästaren spände sin svarta häst
för den grönmålade vagnen
lastade den full av grönsaker och blommor,
grep smackande tömmarna.
Högst uppe på det brokiga lasset
stack mina runda barnben fram
ur ett virrvarr av äpplen, meloner och astrar.

Jag var bara åtta år den gången
och bräddfyllt av salighet.
Nedanföer vagnen stod byns barn
dumma, nyfikna och hopplöst efter.

Vi åkte genom lindallén
framför oss låg alla okända möjligheter.
Bakom oss sjöng min mor ur baracken
med ängslig och skälvande röst.

Svalor vid fabriken

I

Vi var ett femtital flickor
som ryckte in varje vår
i gamla läskdrycksfabriken,
Vi fyllde de skumma lokalerna
med sång och ljusa bomullskläder.
Murkna golvplankor darrade
under käcka, taktfasta steg.

Svett, skratt och schlagermelodier
strömmade genom öppna fönster.
Och därutanför i telefonrådarna
hängde svalorna som svarta
sjungande pärlor.

En gång fångade deras skönhet
mitt vidöppna hjärta.
Jag kom att tänka på
att vi flickor liknade
de sjungande, pilsnabba fåglarna.
Jag fann tanken strålande vacker
och glömde diskmaskinen,

I detsamma gick förmannen
förargad och sur förbi och sade:
— Fyrtiatta Sjöblom är lat.
Sparken på fredag.

Över de långa svenska landsvägarna
gick min väg. Renfejad vårhimmel såg
mig vagga främmande barn.
Höststjärnan lyste milt
på svidande, nariga fingrar
som sprack och blödde i de iskalla
potatisåkrarna.

Mina anhöriga var anspråksfullt
uppstramade människor.
Mitt hjärta var denna tunga tid
under deras fötter.

Jag kom en gång vandrande
över de kullriga gatstenarna
i en svensk småstad.

Det var i den gyllene tiden
när kastanjerna lyfter mot skyn
sina rödvita blomkandelabrar.
Men mina vandrande hopplösa fötter
var tyngre än bly.

Då såg jag svalorna kanta
likt pärlband telefontrådarna.
Hörde svalornas friska kvitter
fylla luften med sång.

Och se, mitt sjuka hjärta blev friskt.
Det rev bort en smutsig sida
ur minnesboken
och började sjunga.

Gruvarbetare

Ur denna gruva som är svart
likt ett tomt gapande tandhål
hämta vi upp ädelstenar,
malakit, jaspis, rosakvarts.
Med våra spett och hackor
gå vi in i bergets hjärta
borra spränga och hugga.
Och berget ger sig:
Det regnar ädelstenar
i våra järnkorgar.

Den gråa gasen som väller tung
har fräckt våra lungor till trasor.
Det djupa mörkret som hänger tätt
har gjort oss så underligt blinda.

Hårt liv, ont liv.
Men när rosakvartsen rinner
skär och genomskinlig
genom arbetsnötta, arbetströtta händer
le vi och tänka på allt ljust jordiskt:
tusenskönor, ungflickkinder, småbarnsfingrar.

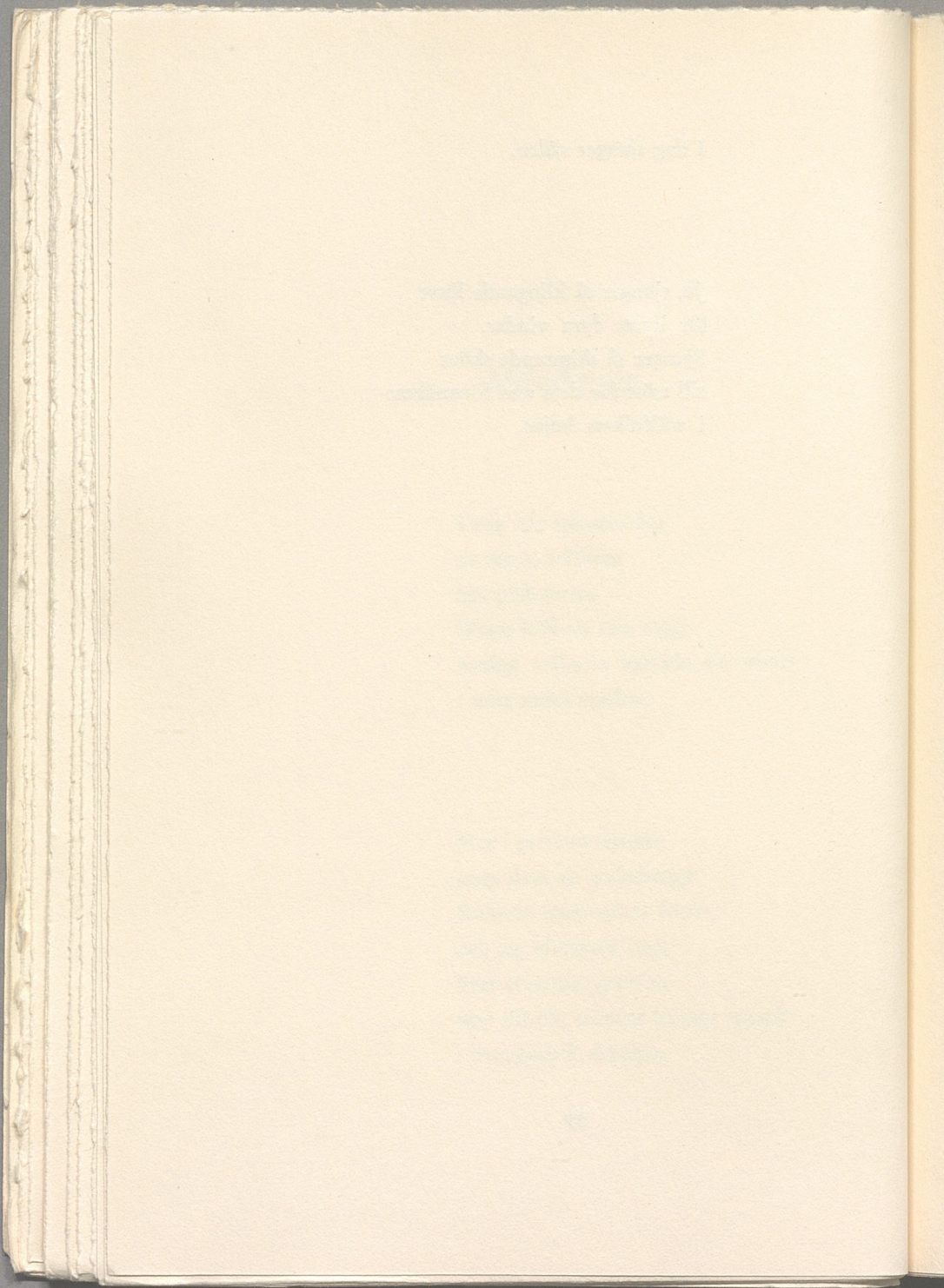
Melodistege

Tung var tjänstetiden
slavåren, trälåren
hos plebejerna.
Djupt kröktes min rygg
medan trälarna kastade sin smuts
i mitt stolta ansikte.

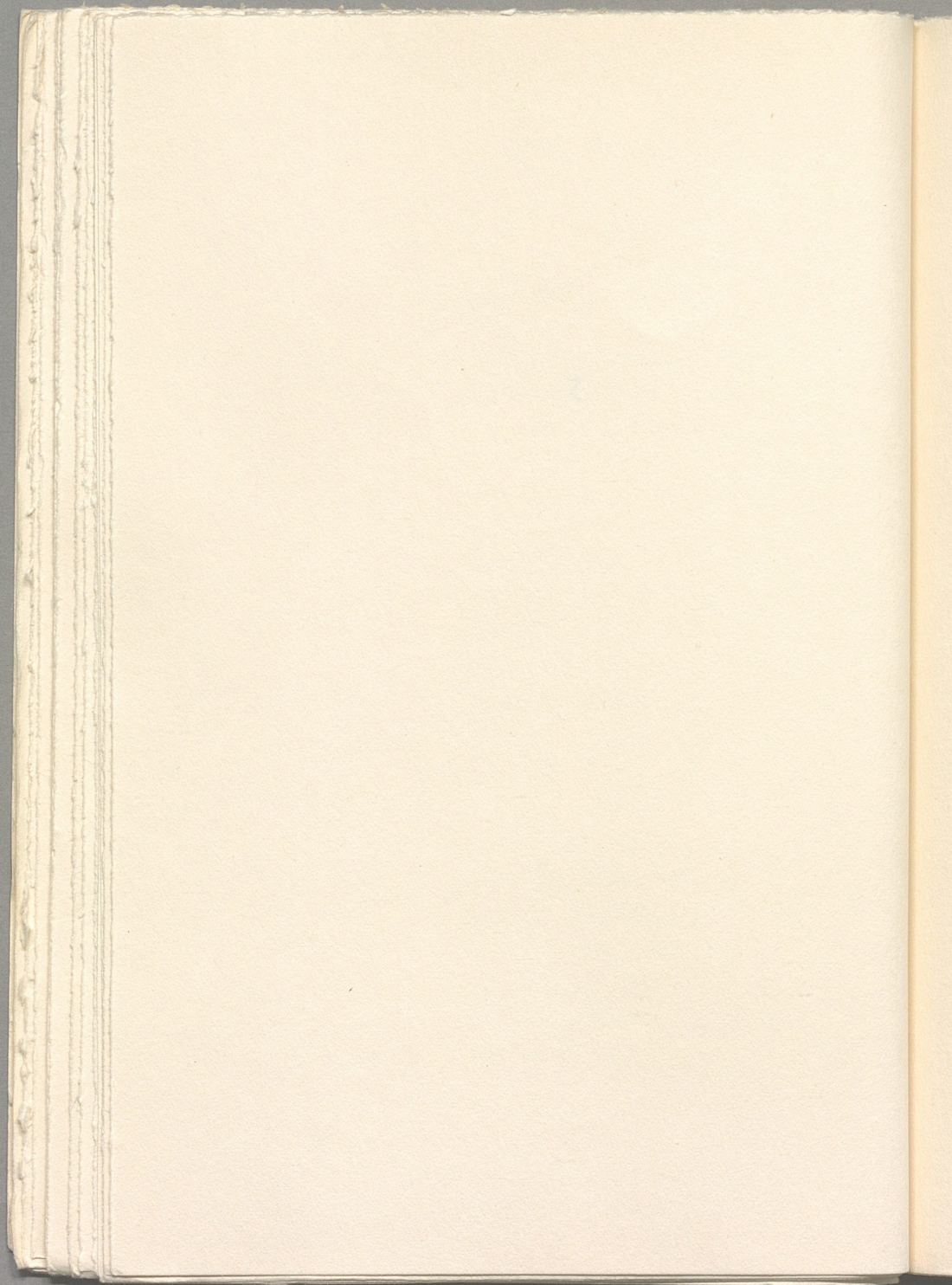
Men i yttersta timmen
reste livet en melodistege
framför mina trötta fötter,
och jag klättrade högt
över trälarnas grötfat,
upp dit där trädens kronor sprack
i överjordisk skönhet.

I dag sjunger själen.

Ja, sjunger så klingande ljuvt
för livets fyra vindar.
Sjunger så skimrande skönt
till tröst för dem som försmäktar
i trälfolkets bojor.

O, låt oss återvända

O, låt oss återvända till Södergarn
där vi vadade till midjan i blommande gräs.
Blåklocka, prästkrage och vallmo
steg ur ängarna för att fröjda oss.
Fåglarna jublade i lunderna lyckliga
och ändå var de aldrig så saliga som vi.

Aldrig, aldrig blev vi tidens slavar:
spindelväv över klockan, iskallt i spisen,
på starka, unga fötter vandrade vi
över det gullvivspudrade gräset
medan kråkorna slogs långt borta
under en blånande majhimmel.

En dag när solhettan flödade så intensivt
att jag knappt kunde röra mina fötter
skar du ut mitt huvud, mina spetsiga bröst
och mina till dans lyfta händer
ur ett stycke rött alträ.

Ödlorna rasslade i muren
och fårens klockor ringde svagt —
ur alens gyllenådriga trä
mejslade du fram ett runt ben
och ett andlost väntande sköte.

Låt oss för evigt återvända till Södergarn —
med friska läppar och inga tårar
bak de kupiga ögonlocken
var vi lyckliga där bland silverpopplarna
under månens eviga pärla.

Hemfärd

I

Närmare, närmare för mig den blommande våren
hemmet och alla som en gång var hjärtat så kära.
Ljuset som smyckar mitt hår viskar att nattens tider
fyllda av ångest och skräck äro farna och borta.

Gungande grenar som slå mot kinden föra i bladveckens
knippor
blomdoft som strömmar ur tider så sorglöst förglömda.
Väven som ljusnar leder mitt hjärta på stigar
där mina ögon av undrande skimmer stå fulla.

Klingande klockor visar den vägen som ännu
morgonens silvrade dimmor till hälften vill dölja.
Blånande skuggor förjagas och högt på solflodens vågor
genljuder luften av fåglarnas jublande skrik.

Här hos den vaknande morgonen dröjer jag gärna.
Aldrig ett ljuvare mål sträckts mot min öppnade famn.
Djupt under granarnas grönskande sagotöcken
blommorna räcka mot solen sin långtande mun.

Brusande vindar sjunger i asparnas kronor.
Tryggt över ändlösa vägar vandrar jag dag efter dag
fram mot de stillsamt glimmande ljusen
in mellan björkarnas vajande rad.

Silverpoppeln, som i sin famn
vaggade vindens soliga sagor,
stupat för yxan, och ängens blommor
vända mot himlen sin torkande rot.

Fallna är rosensnåren som gömde
djupt i var blomkalk den gyllene dagg.
Bäckens små klingande vågor förrunnit
fyllda till randen av vitnande barr.

Här var jag barn i en värld som är borta
sargad till blods under människans häl,
onda små fötter som lekande trampar
blommornas doftande knoppar till döds.

Skogen står tung och dess gungande sus
sträcker ännu sina värnande armar,
tröstar mitt tvivlande hjärta som förr.
Än är den kvar. Men för huru länge?

Vårnatt

Alla stormar stillnat nu i natten,
havets vågor gungar tyst till strand,
silverdunster böljar fram ur skogen
nattviolers hem där trastar bo.

Vårens ljusa nätter som en blomma
växer tyst ur vinterns frusna ro.
Hjärtat darrar — saligheten, saligheten
doftar här vid nattens bro.

Till våren

I

Denna svala, dagdroppsglittrande morgon
klappar jag i mina händer medan luften
fylls av de susande vingarnas dån.
Ack, alla vill de äta ur min hand,
barn och djur och himlens fåglar.

I vårens allé där vinden slet
i trädens darrande kronor
tystnade allt buller. Läpparna teg
stumma, rädda att förråda någonting
av den hemlighet som gömdes
i det aldrig uttalade ordets gåta.

Ensam jag såg med smärtsamt vidgade
ögon ljuset förtäras och pärlemorranden
fyllas av fallande skuggor. Vassa,
vita månskäran blänkte grymt.
Ögonen slöto sig svidande torra
tyst under vårnattens kyss.

Promenad

I

Jag vandrade ut mot kvällningen
men överraskades av häftigt regn
som genomblötte mitt hår och smetade
kläderna tätt till kroppen.

Fåglarna sutto tysta i trädtopparna
medan regndropparna dansade
genom det blanka björklövet.
Gräsvallarna doftade friskt
av nyss utslagna violer.

Framför mig låg skogen tyst och mörk
fläckvis upplyst av duvkullorna.
Inte ett blad rörde sig när jag vandrade in
bland de regnsvarta stammarna.

Jag stannade för att lyssna
till regnets sång.
Susande föll det genom skogen,
piskande de vattenfyllda ormbunkarna
vars bladskäft knäcktes likt tändstickor.

II

Gräset dansar i kvällsvinden
blomklasarna vaggar mjukt.
Darrgräset böljar över ängarna,
kullarna förtonar i rött och vitt.
Medan regndropparna faller
genom asparnas darrande blad,
medan skogen doftar osägbart,
sätter jag mig här vid kärrkanten
och begrundar utan smärta
livets oändliga hårdhet.

Skogsstig

Foten frasar i ljung och strå
halkar över barr och stenar
vandrar genom myrnans hjortronblom
göms i björnmossans mjuka matta.

Darrande ljusdagrar skälva
vinden sjunger vekt
i björkarnas slanka grenar,
gräset växer tyst och envist
över nerfallna multnande löv.

Ängsullen hissar sin vita fana
asplöven darra i evig oro.
Pyrolan drömmer skär och obefläckad
under granarnas skyddande grenar.

Här trippar aldrig dansskor
brinner inga ljuva ögonkast. —
Men kabbelekan tänder tyst
sin gula lykta över bäckens vatten.

Höst

Runt om de röda asparna
bilda björkarna gul bård,
vinden fläktar svagt
och för med sig en doft
av fibblor och rutnade löv.

Septemberregnet jagade bort
alla de sköna sommardamerna,
deras granna kyssäktade färger
förintades av störtskurarna.

Inte längre vackla de
på skyhöga klackar till badstranden,
inte längre skymta deras broderier
ur syrenbersån.

Grammofonerna som skrämde slag
på sothönsens nyfödda ungar
ha tystnat. Brevbäraren hänger
inte längre graciöst över
de vitmålade grindstolparna.

Tallar

Vi äro de unga tallarna
som i en handfull jord
framleva vårt liv
i bergskrevorna.

Dalarnas lugna ro,
doftande blommor,
vårens ropande gök
är inte för oss.

Uppryckta med rötterna
söker vi nytt fotfäste
outtröttligt hängivna
vårt fattiga liv.

Krokiga är våra stammar
kronan kal och risig.
Blommorna bävar i skräck
över vår nyttiga fulhet.

Björkarna nere i dalen
föraktar vårt sträva liv.
De anar inte stormen som böjt
våra stolta kronor.

Östergök

Bukiga solen doppar sin bak
i havets vattrade våg,
sommnande blommor vaggas milt
av kvällens gungande vind.
Göken ropar i öster i kväll
ur björkarnas vaknande skogar
sticker sitt svärd av förtröstan och hopp
genom solen och människans tårar.

Gök, du som ropar i vårens tid
vän mellan björkarnas grenar,
bringar du visshet att hjärtats sorg,
tyngande ångest och vemod skall dö
lätt som en blomma vaggas till sömn
under daggens fallande droppar.

Åska

Den första skrällen skakar rutorna
blix på blix skär genom mörkret,
regnet forsar ner, tungt, grått, iskallt.
Träden falla med dova dunsar,
skogen brinner, längst bort vid horisonten
fladdrar ett spökaktigt rött sken
ständigt växande i styrka.

Mörkret hänger tätt och ruvande,
floden rullar sina vattenmassor
fyllda av slam och bråte
över den sankt ängsmarken.

En blodröd flamma skjuter fram
mellan björkarnas stammar,
vilda djuren fly undan
den framvältrande faran.

Vinden har tystnat
marken gungar under
de framrusande hästarnas hovar.
Jorden rämnar och ger upp sina döda.

Felix Mendelssohn

I

Mörkna, mörkna, stilla kväll
dunkelblåa skymning välv dig
genom fönstrets rutor in.
Långt därborta över stillhet, tystnad,
dansar, dansar, silverstrimmor
under tunga, gråa moln.

Brist mitt hjärta, brist, o brist
under hårda, vita stjärnor
speglade din hemlighet
i mörka irisringar.

Näktergalen är förtrollad
hans diamantbesatta tunga
skickar utan uppehåll
stjärnskottstrimor av sång
över den mörknande sjön.

Daggindränkta blommor,
vinden gick så vilse
i gröna sjumilaskogar.
Här i natten fann den
er underbara skönhet
fläckad i blått och vitt
av det osägbara.

Av skymning och eld
är mitt hjärta
en silverluta lik.
Sjungande, sjungande
genom årmillioner.
Ditt vita ansikte
och den eviga kärleken
till välbehag.

Vägen kröker

Ack, huru litet
begär jag inte:
ett hemligt möte
några svalor
på telefonrådarna.
Men du kommer inte tillbaka
med blommor under tröskelen.
Och här i denna döda by
bland dessa levande döda
klappar mina steg barnsliga eko
i tom luft, tom luft.

Det är stenen under linden
och mitt vita ansikte
tonat ut i natt och mörker.
Ingen blomma doftar
ingen fågel sjunger.

Stenen under linden
svärdet genom hjärtat
ormen under hälen.

Med ett skrik av förskräckelse
faller jag framstupa i gräset
och min klädning flaggar
sorgset i vinddraget.
Ängarna är övervuxna
av gräs och tungt svårmod,
pärlskyarna fara
och framför mig
kröker vägen.

Kärlekssång

Vårarnas stilla skymning,
stormens raggiga måne
och de bristande knopparnas ångest
är i mig.

Tätande skuggors mörker
och flammande facklors ljus
bor i min själ.

Ständigt följde du den musik,
som jag gned ur mitt svarta hår,
alltid längtande.

En gång blir du också min,
blir ett med facklornas ljus
och namnlöst mörker.

David till Saul

Jag är intet i mig själv
men Gud är allt i mig
Gud sjunger genom mig:

Skuggorna blåna under Libanons cedrar
ljusdagrar skälva genom olivernas lövverk,
hör du palmernas sus, ser du kvinnorna
fagrare än blomstren på bergens sluttningar?

De äro alla komna för att fröjda dig
med vita fötter, solfläckade lemmar,
med bågformiga höfter och unga bröst.

Hör hur regnet susar, hur bäcken kastar
sig igenom gröna blad och lövverk,
se hur ormen vrider sig av smärta
i solstekt ökensand.

I skymningen kommer hon på sitt vita sto
prydd med oleander och rosenknoppar
med hennafärgade naglar och vindens skratt
i lena öronsnäckor.

Forma dina händer som en skål, o konung
och fäll dina tårar däri.
Tag emot kärleken, älska mer
så blir ditt hjärta mindre bittert.

Korset

O, silverkors vars spikar
drivits i mitt hjärta in
här vid denna lantliga kyrka
i den milda gryningen
strålar du.

Medan döden holkar ur
mina kinder och stramar till
mina käkar strålar du
i aldrig förut skådad skönhet.

Gåtan

Höstarna flamma
mot vinterns is:
allt skall dö, allt skall dö
eldens hetta skall kvävas till sist
av drivornas snö.
Tyd mig den gåta mitt hjärta helst
i nattens mörker vill lösa:
tyngande år av flammande eld
och vintrarnas fallande snö.

Allt vändes i kärlek

Allt vändes i kärlek,
ensamhet, mörker
och tunga år.

Allt byts i välsignelse
osläcklig törst
och djupa sår.

Innehåll

I

Dag som jag drömde	9
Liv	11
Längtans land	13
Natten och stjärnan	14
I dag	15
Månmelodi	16
Tro	17
Porträtt	18
Mona Lisa	19
Visa	20

2

Minne	25
Också du	26
Evig kärlek	28
Stadsresan	30
Svalor vid fabriken	32
Gruvarbetare	36
Melodistege	38

O, låt oss återvända	43
Hemfärd	45
Vårnatt	49
Till våren	50
Promenad	52
Skogsstig	55
Höst	57
Tallar	59
Östergök	61
Åska	62
Felix Mendelssohn	64
Vägen kröker	67
Kärlekssång	69
David till Saul	70
Korset	72
Gåtan	73
Allt vändes i kärlek	74

1000000020791

LÄSESALSLÄN

Kungliga biblioteket

DIKTSAMLINGAR

Sven Alfons, <i>Ensamhetens himmelsbuva.</i>	3: 25
Stellan Arvidson, <i>Fredlös.</i>	2: 75
Karl Asplund, <i>Det brinner en eld.</i>	5: 25, inb. 7: 50
Sture Axelsson, <i>Sommaren är kort.</i>	3: 25
Erik Blomberg, <i>Engelska dikter.</i>	5: 25
Karin Boye, <i>De sju dödssynderna.</i>	4: 75
<i>Dikterna om Finlands kamp.</i>	3: 75
Johannes Edfelt, <i>Sång för reskamrater.</i>	4: 75, inb. 7: 50
— — <i>Hymner och visor.</i>	5: 75, inb. 8: 25
Gunnar Ekelöf, <i>Färjesång.</i>	4: 75
Ragnar Eklund, <i>De ringes väg.</i>	3: 25
T. S. Eliot, <i>Dikter i urval.</i>	5: 75
<i>En broder i nöd.</i>	3: 50, inb. 5: 75
Ture M. Fernkvist, <i>Färdekost.</i>	2: 50
Uno Florén, <i>Är som dessa.</i>	3: 50
Annalisa Forssberger, <i>Resa om natten.</i>	2: 50
Bertil Gedda, <i>Över djupet.</i>	2: 75
— — <i>Blad ur sömnen.</i>	3: 25
Jan Gehlin, <i>Att gripa varligt.</i>	3: 25
Carl-Erik af Geijerstam, <i>Bortom ordens skyar.</i>	3: 25
Verner v. Heidenstam, <i>Sista dikter.</i>	5: 50, in. 8: 50
Jarl Hemmer, <i>Du land.</i>	2: 50
Gabriel Jönsson, <i>Kustland.</i>	5: 50
Bengt Kinnander, <i>Byn.</i>	3: 75
Pär Lagerkvist, <i>Sång och strid.</i>	5: 25, inb. 7: 75
— — <i>Hemmet och stjärnan.</i>	5: 50, inb. 8: 50
— — <i>Dikter. Skaldens hela lyriska produktion i en volym,</i> <i>utgiven med anledning av hans 50-årsdag.</i>	7: 50, inb. 10: —, i halvfr. band 13: 50
Thorsten Laubert, <i>Öde stad.</i>	2: 75
Ebba Lindqvist, <i>Röd klänning.</i>	3: 75
Artur Lundkvist, <i>Korsväg.</i>	5: 75
Einar Malm, <i>Valda dikter.</i>	6: 50, inb. 9: —
— — <i>Ankargrund.</i>	5: 50, inb. 8: —
Manne Malm, <i>Du död var är din udd?</i>	3: 75
Bertil Malmberg, <i>Flöjter ur ödsligheten.</i>	5: 50, inb. 8: —
Rolf Moberg, <i>I förvårens frost.</i>	2: 75
Arvid Mörne, <i>Sånger i världsskymning.</i>	4: 75
— — <i>Tysk lyrik i sv. tolkn.</i>	5: 50
<i>Ny lyrik 1941.</i>	4: 75
Arne Nyman, <i>Tvioletts timma.</i>	2: 75
Gunnar Reiss-Andersen, <i>Kampdiket fra Norge.</i>	4: 50
Sten Selander, <i>Sommarnatten.</i>	5: 50, inb. 8: 50
Gunnar M. Silfverstolpe, <i>Hemland.</i>	4: 75, inb. 7: 50
Birger Sjöberg, <i>Minnen från jorden. Ett postumt urval</i>	6: 50, inb. 9: 50
Ester Sjöblom, <i>Lyssna stenar!</i>	3: 25
Ole Torvalds, <i>Ointagligt land.</i>	5: 50
<i>Ung diket i urval av Gunnar Ekelöf.</i>	4: 25, inb. 6: 50
Per Erik Wahlund, <i>Vaktjänst.</i>	3: 50
C. D. af Wirsén, <i>Valda dikter.</i>	5: 75
Atos Wirtanen, <i>Amor fati.</i>	3: 50
Anders Österling, <i>Livets träd.</i>	7: —, inb. 10: —

www.books2ebooks.eu